

ΒΗΜMagazino

ADAM

DRIVER

Ο ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ
ΤΟΥ «STAR WARS»
ΣΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ

ΤΕΧΝΗ ΞΕΝΑΓΗΣΗ ΣΤΟ ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΑΣΙΛΗ & ΕΛΙΖΑΣ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ
ΚΟΣΜΟΣ ΟΙ ΘΕΑΜΑΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΜΑΥΡΕΣ ΠΙΣΤΕΣ ΓΙΑ ΣΚΙ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΔΩΡΑ ΕΠΙΛΕΞΑΜΕ ΓΙΑ ΕΣΑΣ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

ΑΝΤΑΜ ΝΤΡΑΪΒΕΡ Ο ΝΕΟΣ ΣΟΥΠΕΡΣΤΑΡ ΤΟΥ ΧΟΛΙΓΟΥΝΤ

Με αντισυμβατική εμφάνιση και περίσσιο ταλέντο, ο αμερικανός ηθοποιός κερδίζει βραβεία χάρη στην «Ιστορία γάμου» και ετοιμάζεται να σπάσει ταμεία με το «Star Wars: Skywalker Η Ανοδος».

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ

Και μόνο το πώς ξεφυσάει στο μικρόφωνο στο τέλος της αυθόρμητης ερμηνείας του τραγουδιού «Being Alive» του Στίβεν Σόντχαϊμ σε μία από τις πιο συγκλονιστικές σκηνές της ταινίας «Ιστορία γάμου» θα αρκούσε για να κερδίσει ο Ανταμ Ντράιβερ μια υποψηφιότητα για Οσκαρ – γιατί όχι, και το ίδιο το χρυσό αγαλματίδιο. Πολλοί γκρινιάζουν για όσα τους επεφύλασσε το 2019, όμως αυτός δεν μπορεί παρά να το ευγνωμονεί. Η χρονιά που φεύγει ξεκίνησε για εκείνον με τη διεκδίκηση του Οσκαρ β' ανδρικού ρόλου για την ταινία «Η παρείσφρηση» του Σπάικ Λι και τελειώνει με τις πολύ καλές κριτικές που έλαβε για την υποκριτική του δεινότητα στο πολιτικό δράμα «The Report», με τον ενθουσιασμό που έχει προκαλέσει η «Ιστορία γάμου» (όπου συμπρωταγωνιστεί με τη Σκάρλετ Γιόχανσον και είναι ήδη αμφότεροι υποψήφιοι για Χρυσή Σφαίρα), αλλά και με ένα σίγουρο μπλοκμπάστερ, το ένατο «επεισόδιο» στο κινηματογραφικό σύμπαν του «Πολέμου των Αστρών», το οποίο τιτλοφορείται «Star Wars: Skywalker Η Ανοδος». Στο ενδιαμέσο σαγήνευσε τους θεατρόφιλους της Νέας Υόρκης παίζοντας στο Broadway στο έργο «Burn This», για το οποίο ήταν υποψήφιος για βραβείο Tony. Η ανάδειξη του 36χρονου Αμερικανού σε νέο σουπερστάρ του Χόλιγουντ δεν είναι τυχαία. Από την πρώτη του επιτυχία, τη συμμετοχή του στην τηλεοπτική σειρά της Λίνα Ντάναμ «Girls», οι κριτικοί είχαν αρχίσει να συγκρίνουν την ένταση που εξέπεμπε από τη μικρή οθόνη, ένα εκρηκτικό, αντιφατικό κράμα δύναμης και ευθραυστότητας, με τη στόφα των μεγάλων ηθοποιών των 70s, του Ρόμπερτ Ντε Νίρο ή του Ντάστιν

Χόφμαν, και μόνο αναμενόμενο θα μπορούσε να χαρακτηρίσει κανείς το γεγονός ότι κάποιοι από τους σπουδαιότερους σκηνοθέτες στον κόσμο έσπευσαν να συνεργαστούν μαζί του, όπως, για παράδειγμα, οι αδελφοί Κοέν, ο Κλιντ Ισθουντ, ο Στίβεν Σπίλμπεργκ, ο Στίβεν Σόντερμπεργκ, ο Τέρι Γκίλιαμ, ο Τζιμ Τζάρμους, ακόμη και ο Μάρτιν Σκορσέζε στη «Σιωπή».

Ατίθασα νιάτα

Ο Ντράιβερ γεννήθηκε το 1983 στο Σαν Ντιέγκο της Καλιφόρνια. Οι γονείς του πήραν διαζύγιο όταν ήταν επτά ετών και εκείνος μετακόμισε μαζί με τη μητέρα του και τη μεγαλύτερη αδελφή του στην πόλη Μισαγουάκα της Πολιτείας Ιντιάνα. Σύμφωνα απέκτησε πατριό, έναν ιεροκήρυκα των Βαπτιστών, όμως στην εφηβεία άρχισε να αντιδρά έντονα στους περιορισμούς της θρησκείας και απέκτησε οριακά παραβατική συμπεριφορά, σκαρφαλώνοντας σε κεραίες ραδιοφωνικής μετάδοσης και συμμετέχοντας σε μικροεμπρησμούς. Εμπνευσμένος μάλιστα από το φιλμ «Fight Club» του Ντέιβιντ Φίντσερ δημιούργησε με τους φίλους του μια αντίστοιχη λέσχη... καβγάδων. Το σινεμά ήταν το καταφύγιό του και χανόταν με κάθε ευκαιρία σε ιστορίες με κινηματογραφικούς αντιήρωες. Παράλληλα, έγινε μέλος της θεατρικής ομάδας του λυκείου του. Οι ενθουσιώδεις αντιδράσεις των θεατών στην ερμηνεία του σε ένα σχολικό ανέβασμα του έργου «Αρσενικό και παλιά δαντέλα» τον έβαλαν σε σκέψεις. Τότε ήταν που άρχισε να του περνάει από το μυαλό να γίνει ηθοποιός. Εδωσε εξετάσεις για να μπει στη φημισμένη σχολή Juilliard, όμως δεν πέρασε. Μετά την 11η Σεπτεμβρίου θεώρησε ότι είχε χρέος να υπηρετήσει την πατρίδα του. Κατετάγη στους Πεζοναύτες

αφού προσπάθησε να μαζέψει λίγα χρήματα δουλεύοντας ως πλασιέ ηλεκτρικών σκουπών. Δεν ήταν καλός στις πωλήσεις. Έχει δηλώσει πως η στρατιωτική του εκπαίδευση ήταν τόσο σκληρή και απαιτητική όσο τη φαντάζεται κανείς. Στη θητεία του οφείλει πάντως το μυώδες σώμα του, την κορμοστασιά που χάρη στο ύψος του (που αγγίζει το 1,88 μ.) του έχει χαρίσει εξόχως επιβλητικό παράσημα. Δύο χρόνια και οκτώ μήνες πέρασε ως πεζοναύτης μέχρι που ένας σοβαρός τραυματισμός τον οδήγησε σε αναγκαστική αποστράτευση. Γύρισε απογοητευμένος στο σπίτι των γονιών του και εργάστηκε για κάποιο διάστημα ως υπάλληλος security. Λίγο καιρό μετά αποφάσισε να ξαναδοκιμάσει την τύχη του στην Juilliard. Στην οντισιόν του έπαιξε «Ριχάρδο Γ'» και τραγούδησε το «Happy Birthday to You». Αυτή τη φορά τον δέχτηκαν. Αρχικά τού ήταν δύσκολο να συνηθίσει το χαστικό καλλιτεχνικό περιβάλλον, η πειθαρχία του στρατού τού έλειπε. Οι συνσπουδαστές του τον θυμούνται να πηγαίνει στη Σχολή τρέχοντας και να κάνει pushups σε κάθε ευκαιρία που του δινόταν. Υπήρξε φοβερά επικριτικός απέναντι σε όποιον αργούσε στα μαθήματα.

Η «Δύναμη» είναι μαζί του

Η πρώτη του επαφή με τη δημοσιότητα έγινε το 2012 με το «Girls». Παραλίγο να αρνηθεί τον ρόλο του Ανταμ επειδή τότε σνόμπαρα την τηλεόραση. Του αποδόθηκε γρήγορα ο τίτλος του συμβόλου του σεξ, στη σειρά μάλιστα μια ηρωίδα τον αποκαλεί «αρχέτυπο άνδρα», παρ' όλο που ο ίδιος δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ για τέτοιου τύπου αναγνωρίσεις. Δεν είναι αντικειμενικά ωραίος, όμως τα αδρά χαρακτηριστικά του – ο συνδυασμός μεγάλης μύτης, σαρκώδη χείλη, πεταχτά αφτιά – έχουν μεγά-

DAVID PARRY/PAY MEDIA/REUTERS ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΞΕΦΥΛΛΟΥ: MATTEO CHINELLATO/NURPHOTO/AFP/VISUAL HELLAS

● Στην πρεμιέρα της «Ιστορίας γάμου», στο πλαίσιο του BFI London Film Festival στη λονδρέζικη Leicester Square.

● **Από αριστερά:** Η υπεύθυνη της συλλογής Μαρία Κουτσομάλλη-Μορώ, η πρόεδρος του Ιδρύματος Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή Φλορέτ Καραδόντη και ο διευθυντής του Κυριάκος Κουτσομάλλης μπροστά από το πορτρέτο του ζεύγους Γουλανδρή που φιλοτέχνησε ο Γιώργος Ρόρρης. Βρίσκεται στον τέταρτο όροφο του μουσείου.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΜΟΥΣΕΙΟ

Οι άνθρωποι που έζησαν από κοντά τη γέννηση της ιδέας ενός μουσείου που θα στέγαζε τη συλλογή του Βασίλη και της Ελίζας Γουλανδρή μεταφέρουν τις πρώτες εντυπώσεις από το άνοιγμα και μοιράζονται τα σχέδιά τους για το μέλλον.

ΑΠΟ ΤΗ
ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ

Μια κυρία με δυσκολία στο περπάτημά της, ογδόντα ετών περίπου, στάθηκε σχεδόν υποβασταζόμενη μπροστά στην «Μπαλαρίνα» του Εντγκάρ Ντεγκά. «Ήθελα να τη δω όλη μου τη ζωή!» αναφώνησε συγκινημένη απαντώντας τη «Μικρή χορεύτρια δεκατεσσάρων ετών», το μόνο γλυπτό που παρουσίασε στη διάρκεια της ζωής του ο σπουδαίος γάλλος ζωγράφος. Μια επιθυμία που έγινε πραγματικότητα χάρη σε μια άλλη επιθυμία που άργησε επίσης να βρει τον δρόμο για την υλοποίησή της. Το Μουσείο του Ιδρύματος Ελίζας & Βασίλη Γουλανδρή όπου εκτίθεται μέρος από την περίφημη συλλο-

γή τέχνης του ζεύγους είναι γεγονός εδώ και περίπου δύομισι μήνες. Από όταν άνοιξε τις πόρτες του πραγματοποιεί αυτό που είχε υποσχεθεί από την πρώτη στιγμή: «Να φέρει την τέχνη κοντά στους ανθρώπους ανεξάρτητα από κοινωνική προέλευση, επίπεδο μόρφωσης, εισοδηματικά κριτήρια. Να είναι ένας χώρος τέχνης και πολιτισμού ανοιχτός σε όλους χωρίς καμία διάκριση» όπως λέει στο BHMAGAZINO ο διευθυντής του Ιδρύματος Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή, Κυριάκος Κουτσομάλλης. Το μαρτυρεί η ιστορία με την ηλικιωμένη κυρία που περιγράφει η υπεύθυνη της συλλογής του Ιδρύματος Μαρία Κουτσομάλλη-Μορώ καθώς βρισκόμαστε στον πρώτο όροφο του μουσείου – είναι πρωί καθημερινής με πολλούς τουρίστες, αρκετό νεαρόκοσμο αλλά και ανθρώπους μεγαλύτερης ηλικίας. «Αυ-

τός είναι ο σκοπός, όποια ηλικία κι αν έχει κάποιος, να μπορεί να έρθει εδώ και να εστιάσει κάπου την προσοχή του» θα πει.

Ολοι μοιάζουν να έχουν βρει το σημείο εστίασης που προτιμούν στο νέο μουσείο της πόλης ή τουλάχιστον το αναζητούν με μεγάλη περιέργεια. Μνημειώδεις και πρωτόγνωρες – τουλάχιστον για τα τελευταία χρόνια – είναι οι ουρές μπροστά από το κτίριο της οδού Ερατοσθένους στο Παγκράτι, ιδίως τα Σαββατοκύριακα, καθώς τα θέληγτρα του μουσείου είναι από όποια πλευρά κι αν το δει κανείς ακαταμάχητα. Γεμάτες οι αίθουσες με τα έργα τέχνης, γεμάτο το ιδιαίτερα κομψό και πλούσιο σε ποικιλία πωλητήριο με τα αντικείμενα που επιλέχθηκαν με πολύ μεράκι ώστε να σχετίζονται με τον πυρήνα της συλλογής, γεμάτο και το café στον ημιώροφο με τα πρώτης τάξης ροφήματα και εδέσματα. «Η ανταπόκριση ξεπερνά τις προσδοκίες μας. Ελπίζουμε να διαρκέσει. Εμείς θα κάνουμε το παν για να συμβεί αυτό» σχολιάζει ο κ. Κουτσομάλλης.

Στο ερώτημα «ποιο είναι το αγαπημένο σας έργο στο μουσείο;» πολλοί θα απαντούσαν «Η συγκομιδή της ελιάς» (1889) του Βαν Γκογκ, αλλά πάλι αυτή είναι μια αυθαίρετη και προσωπική εκτίμηση. Ή το μεγάλο γλυπτό της «Αιώνιας Ανοίξης» του Ογκίστ Ροντέν (1884), ένα έργο

«Η Θεία μορφή» (αρχές δεκαετίας 1580) του Ελ Γκρέκο είναι το πρώτο κορυφαίο έργο που αγοράστηκε για τη συλλογή του ζεύγους.

ΑΠΟ ΤΗ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΦΕΤΣΑ

«Η ευελιξία στη δημιουργία μιας μοναδικής, χειροποίητης τσάντας η οποία προσφέρει τη δυνατότητα να συνδυαστεί με διάφορα looks, όσο και η χρηστικότητα της στην αποθήκευση των καθημερινών απαραίτητων αντικειμένων για μια γυναίκα αποτελούν γόητρο και πρόκληση για το δημιουργικό μου ένστικτο. Η μονιμότητα ενός σχεδίου τσάντας είναι ένα στοιχείο που με εξιτάρει και προσπαθώ να εξελίξω, στοχεύοντας στη δημιουργία κλασικών, διαχρονικών κομματιών. Πέρα από την επίκληση στο συναίσθημα το οποίο ευελπιστώ να “βγάλω προς τα έξω” μέσα από τις δημιουργίες μου, πολύ σημαντικό είναι για εμένα το περιβαλλοντικό ζήτημα. Οι επιλογές μου γύρω από τα υλικά κατασκευής των τσαντών συνδέονται με τον σεβασμό στο περιβάλλον και σε εκείνες τις λεπτές “ισορροπίες” που έχουν να κάνουν με τη φύση» επισημαίνει η Μαρίνα Ραφαήλ. Η νεαρή, ταλαντούχα σχεδιάστρια τσαντών, μέσα από τη συνέντευξή της στο BHMAGAZINO μιλάει για τη δουλειά της, για τις δημιουργικές της «ανησυχίες», για τα όνειρα και τα φιλόδοξα σχέδιά της για το μέλλον. Κάποια μάλιστα από αυτά έχουν ήδη γίνει πραγματικότητα, με τον πλέον δυναμικό τρόπο. Η συλλογή της βρίσκεται στα ράφια διεθνούς εμβέλειας καταστημάτων, όπως το παγκόσμιας αναγνωρισιμότητας Luisaviaroma (το κατάστημα στο οποίο σπεύδουν να κάνουν shopping οι πλέον stylish άνθρωποι στον κόσμο), τα εμβληματικά Harrods και το online Moda Operandi. Η κυρία Ραφαήλ αισθάνεται υπερήφανη για αυτές τις εξαιρετικά σημαντικές international συνεργασίες. «Η περίπτωση των “Harrods” μάλιστα προέκυψε μέσα από μια συνεργασία μου με τον designer Χρήστο Κωσταρέλλο» λέει. «Αποφασίσαμε λοιπόν να ενώσουμε τις δυνάμεις μας με σκοπό να σχεδιάσουμε από κοινού μια γιορτινή κολεξιόν για το συγκεκριμένο πολυκατάστημα του Λονδίνου, το οποίο συγκεντρώνει επισκέπτες από ολόκληρο τον πλανήτη» συνεχίζει. «Λίγο καιρό πριν, άνοιξα το πρώτο μου pop-up κατάστημα στο κέντρο της Κηφισιάς. Νιώθω ιδιαίτερα υπερήφανη για αυτό. Το συγκεκριμένο, διακοσμημένο με περισσότερα από ένα εκατομμύριο κρύσταλλα Swarovski, προσφέρει τη δυνατότητα σε όλους να κάνουν personalize τις Marina Raphael τσάντες τους με τα

ΜΑΡΙΝΑ ΡΑΦΑΗΛ DESIGNER ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ

Η νεαρή, ταλαντούχα δημιουργός του brand Marina Raphael μιλάει για τις σύνθετες επιρροές της, για τις φίνες πρώτες ύλες και τεχνικές που αναδεικνύει και για τη διεθνή απήχηση της δουλειάς της.

αρχικά τους γράμματα σε μορφή κρυστάλλων» τονίζει. «Η κίνηση αυτή έγινε με αφορμή την εορταστική περίοδο που διανύουμε. Επιθυμία μου είναι να “χαρίσω” ένα άγγιγμα λάμψης που θεωρώ ότι ταιριάζει σε αυτές τις όμορφες, αισιόδοξες ημέρες. Το pop-up store θα παραμείνει ανοιχτό μέχρι και τις 31 Δεκεμβρίου» υπογραμμίζει.

Σμιλεύοντας statement pieces

Η Μαρίνα Ραφαήλ λέει ότι όλες οι επιτυχημένες κινήσεις της σε έναν δύσκολο και άκρως ανταγωνιστικό επιχειρηματικό κόσμο γίνονται πάντα με γνώμονα την εξέλιξη. «Προσπαθώ να μη μένω στάσιμη. Η αλήθεια είναι ότι από την πρώτη στιγμή που δραστηριοποιήθηκα επαγγελματικά στον συγκεκριμένο τομέα, πραγματοποιώ συνέχεια διεξοδικές έρευνες στο κομμάτι της παραγωγής, με σκοπό να φθάσω στο κορυφαίο αποτέλεσμα. Στόχος μου είναι πάντα το βέλτιστο» υποστηρίζει. «Επιδιώκω νέες συνεργασίες, πειραματιζόμενη πάνω σε καινούργιες τεχνικές. Βρίσκομαι συνέχεια σε εγρήγορση. Το σκεπτικό μου είναι να εξελίσσομαι, να σκέφτομαι, να δημιουργώ εκτός των ορίων της φαντασίας» λέει. Οι περισσότεροι ίσως θα περίμεναν η νεαρή Μαρίνα με τις δημιουργικές και επιχειρηματικές αρετές να είχε ασχοληθεί με συλλογές κοσμημάτων, οι οποίες φέρουν την υπογραφή Swarovski. Η μητέρα της Ανούσκα (παντρεμένη εδώ και πολλά χρόνια με τον γνωστό επιχειρηματία Γιώργο Ραφαήλ) είναι γόνος της πασίγνω-

ΣΤΙΣ «ΜΑΥΡΕΣ» ΠΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΑΛΠΕΝΑΛΙΝΗΣ

Τι σχέση έχει η σήμανση «black» με τις κατάλευκες διαδρομές στα πιο εντυπωσιακά χειμερινά resorts του πλανήτη;

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΛΟ

«Τις οδούς γιατί αποφεύγω/ μ' όλους τους ταξιδευτές/ κι ατραπούς κρυφές γυρεύω/ σ' ολοχιόνιστες κορφές;» αναρωτιέται ο ποιητής Βίλχελμ Μίλερ στο «Χειμωνιάτικο ταξίδι», τον κύκλο ποιημάτων που πέρασε στην Ιστορία μελοποιημένος από τον Φραντς Σούμπερτ. Οι στίχοι του (εδώ, μεταφρασμένοι από τον Διονύση Καψάλη) ήρθαν στο μυαλό μου ενώ έψαχνα στοιχεία για τις πιο επικίνδυνες πίστες σκι του κόσμου και αναρωτιόμουν τι είναι αυτό που κάνει έναν σκιέρ να αναζητεί τα δύσκολα, ενίοτε βάζοντας σε κίνδυνο τη σωματική του ακεραιότητα. Στην πραγματικότητα το ερώτημα είναι ρητορικό,

όλοι γνωρίζουμε πως η αίσθηση του κινδύνου συχνά λειτουργεί ηδονικά. Ετσι, για έναν παθιασμένο με το σπορ αλλά και έμπειρο αθλητή, για τον οποίο οι «συμβατικές» διαδρομές μπορεί να είναι πληκτικές και αδιάφορες, οι μαύρες πίστες, δηλαδή οι πιο δύσκολες διαδρομές, οι «ατραποί» των χιονοδρομικών κέντρων, είναι πιθανώς το ζητούμενο. Τέτοιες «στρυφνές» πίστες θα επιχειρήσουμε σήμερα και εμείς να κατεβούμε σε μια περιπετειώδη χειμωνιάτικη περιπλάνηση, που δεν έχει σε καμία περίπτωση τη μελαγχολία του «Χειμωνιάτικου ταξιδιού» των Μίλερ - Σούμπερτ, αλλά έχει τη χαρά τής άθλησης και την ανάταση που μας δημιουργεί η επαφή με τη φύση, εν προκειμένω με το χιονισμένο βουνό.

Κατάβαση στην Delirium Drive

Για να μαθαίνουν λοιπόν και εκείνοι που δεν έχουν εντυπώσει στο σπορ, η σηματοδότηση που ακολουθείται στις πίστες του σκι, όπως τη βρίσκουμε στις πληροφορίες του Χιονοδρομικού Κέντρου Καλαβρύτων, γιατί υπάρχουν και άλλες εκδοχές, είναι η εξής: πράσινες είναι οι πολύ εύκολες, μπλε οι σχετικά εύκολες, κόκκινες οι σχετικά δύσκολες και μαύρες οι δύσκολες, εκείνες που οι περισσότεροι ερασιτέχνες σκιέρ τις ατενίζουν από μακριά με δέος (μάλιστα στο εξωτερικό υπάρχουν και διαβαθμίσεις, όπως «black diamond» ή «double black diamond» για ακόμη μεγαλύτερες προκλήσεις στο χιονισμένο τερέν). Μία από τις πιο δι-

άσημες μαύρες πίστες στον κόσμο είναι η Corbet's Couloir στο Τζάκσον Χολ του Γουαϊόμινγκ. Πήρε το όνομά της από τον εκπαιδευτή σκι και οδηγό βουνού Μπάρι Κόρμπετ, ο οποίος παρατηρώντας τον επικίνδυνο χιονισμένο «διάδρομο» με την έντονη κλίση είχε πει: «Κάποια μέρα κάποιος θα τον διασχίσει κάνοντας σκι». Ο πρώτος που το έκανε ήταν ο χιονοδρόμος Λόνι Μπολ το 1967. Εκτοτε αρκετοί φίλοι των χειμερινών σπορ έχουν κάνει τη διαδρομή για να επιβεβαιώσουν με την εμπειρία τους πως δικαίως η εν λόγω πίστα αποκαλείται «η πιο τρομακτική της Αμερικής». Πιο τρομακτική και από την Delirium Drive στο Μπανφ της Αλμπέρτα στον Καναδά; Εκεί η λέξη «ντελίριο» τα λέει όλα, πε-

● Πίστες για όλα τα γούστα και όλες τις δυνατότητες προσφέρει στους λάτρεις του σκι το χιονοδρομικό κέντρο της Κουρσεβέλ.

